

რედქცია
გვალანის ბროსეტი. ი. გ. მუხრანის ხასლები
ხელნ-მომწერა
„დროება“-ნივერის-შანი
წელიწადში 6 თვეს. ვთვეს
დროებას და „ნივერის“ ერთად 14 მან. . . 8 მ. . . 5 მ.
„დროებას“ . . . . . 9 მან. . . 5 მ. . . 3 მ.
„ნივერის“ . . . . . 7 მან. . . 4 მ. . . 2 მ.

დროება

შანი განსხვავებისა
დიდი სიხარულით სთავაზობთ 1 კაპ. ნუგულები...
თუ სიჭაბუკეა მოთხოვნა რედაქციას დასწრებით
და შეამოკლებს დასაბუთებლად გომოგზავნის წერილებს.
უაღრესეს წერას რედაქცია აუხარებთ გვიანდელ წერილებს
განსხვავებისა შიშობს ქართულს, რუსულს და სხვ
მეზველ.
ქუთაისში განსხვავებისა შიშობს „დროებას“ „ნივერის“
გარეშობს.

გამომდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

გ. მუხტაროვიანი შირვის ჩიხსა

უმორჩილესად ვსთხოვთ მიაქციონ უურადლებს ბანდროლებს
ასოთ კ ჯ ს
(20-7)
ქმანი კ. ჯ ს. პაპოვები
სავაჭრო სახლი მოსკოვში.

სასაფუხლო თეატრში
შაბათს, 10 ოქტომბერს
ზირგული დუბოუტი გ. ალექსევევის-
მესნივეისა და ქ. ბეჟუნიშვილისა.
ქართული დრამატული დასის არ-
ტისტებისაგან წარმოდგენილი იქნება:
I
უფულილია
დრამა 2 მოქმედებ.
II
გულა იზრანო
კომედია 1 მოქმედებად.
III
ლივარტისმანტი.
ქ. ბეჟუნიშვილისა წაიკითხეს სცენ-
ებს გურულთ ცხოვრებიდან.
ბილეთები ისყიდება თეატრის კასოში.
დასაწყისი 8 საათზედ.

ტელეგრაფი

კამბარული, 5 ღვინობისთვეს. გზს.
„ხალხ დრეკებაში“ სწერას: კესხერ-
ტებს ქქანდათ მძლანაზანგუბა იმსუედ,
რომ გამოსასყიდველი ვაღები ეზა-
ტიოს გლეხებს; ეს იქნება ხელმწი-
ფის ხასლი მძაწყაღებათ.
„ბეტკობურდას უწევებში“ სწე-
რენ, რომ დიდ მანხვასა თეატრები
დაიკუტებათ.
ტანის გზის სასაფაღაებათ მიე-
ცემით კიდეგ ხასლი უშირატესობა
ცარიფის შესახებ.

«დროების» ფელტონი, 7 ოქტომბ.

ისწავლეთ, ძენო, სუ დასრგავთ ღვა-
წლსა და შრომას,
ნათლის თვალითა ერიდენით ცრუ გზას
და ცთობას;
განათლდით სწავლის დამხარითა, ისწავ-
ლეთ კვლად:
სწავლა არს მადლი მღვთაებისა, ცხოველი
მარად.
სწავლა კაცს აძლევს მის უმადეს საჭი-
როებას:
ზურს უბურს და მონასა თავისუფლე-
ბას!

მართვალევი საქართველოში.

თბილისი, 6 ოქტომბერს.
ბევრი ჩვენგანი შურის-თვალით
შესტკერიან უცხო ტომის ხალხის
გამდიდრებასა და დამკვიდრებას ჩვენს
ქვეყანაში; ბევრი ბრახითა და ვაჯა-
რებით ამბობს: — ბარდმოხვეწილან,
ჩვენი სიმდიდრე ხელში ჩაუგდიათ და
ჩვენ კი ხელ-ცარიელები ვრჩებით,
ვღარობდებითო!
ამ გვარი შური და ბრახი, ამ გვა-
რი ცარიელი გოდება ჩვენ ვერას
გვიშველის; მარტო ვაჯაგრებით რო
საქმე გარიგდებოდეს, ამაზე უადვი-
ლესი რალა! გულ-ხელ დაკრებილი
რო შევაჩერდეთ და ვიტროთ, ბრა-
ხები გადმოვყაროთ—რად მდიდრდებ-
იან ცხრა მთის გადაღმიდამ გადმო-
ვარდილები, რად იძენენ ისინი ჩვენს
სიმდიდრეს და ჩვენ რად ვრჩებით
ასეო, — ამით ჩვენ არა შეგვეძინება-რა,
რაც კიდეგ უარესად არ დავაკლდე-
ბა.

ათასი საშუალება და გზა რომ-
ლისამე ხალხის წამოსაყენებელად და
წარმატებისათვის, რადგან ხალხის და-
ცემის მიზეზიც ათასია. მაგრამ, რო-
დესაც ამ გადმოხვეწილების თაობა-
ზედ, იმათ გაკეთებაზედ და ჩვენს სა-
კუთარ სიწმინდრეზედ ვლაპარაკობთ,
ჩვენ აქ, სხვათა შორის, ერთი ლო-
ნის-ძიება, ერთი საშუალება გვაგონ-

სწავლა აიყვანს თქვენს გონებას იმ სი-
მადლესა

სიღამაც განსჯერეტს და მისწავლა დიდს
განგებასა,
მის უსამზღვროსა, მშუენიერსა, დიდსა
ქმნილებას
მის დიდს სიბრძნესა და დაფარულს ჭეშ-
მარტებას.
სწავლა არს ძალა, დიდი ძალა, ძალა მღვთი-
ური;
სწავლული იუფს თუძეა დონით სუსტი,
უძლური,
მისია მანც ეს ქვეყანა და მის დიდება;
ვით მწე ცხოველი, ცხოველია სწავლის
უფლება.
თქვენის სამშობლოს თქვენკანა რისი გუ-
ლი და თვალი;
ისწავლეთ, ძენო, თქვენს ხელთ არის მის
მომავალი.
3. მ.

დება, რომელიც უეჭველად დაგვემა-
რება ამ შემთხვევაში.

რითი შეიძინეს ის სიმდიდრე, ის
ნივთიერი კეთილ-დღეობა ჩვენში გად-
მოსულდება? შექველია, რომ ზოგიერ-
თისაგან ამ სიმდიდრისა და კეთილ-
დღეობისა კეთილის გზით, პატიოსა-
ნის შრომით და ოსტატობით არ არის
შეძენილი. მინ არ იცის ზოგიერთე-
ბის სიყალბე პოდრიადებში და ვაჭრო-
ბაში; ვინ არ იცის, რომ ძალიან, ძალიან
ბევრი ამათგანი სულ ყალბი ბილეთე-
ბით გამდიდრდა; ვინ არ იცის გა-
კატრების და ცეცხლის წაკიდების
ამბავი? შეველა ამ გვარი უპატიოსნო
და საძაგელი ქანრაკი დაუტრიალე-
ბათ, არაფერი არ დაუზოგავთ ამათ,
გული გაუქვევებით, გრძნობა და-
უხშივით, კაცობრიობა დაუკარგავთ
ფულის, სიმდიდრის დენაში და ბო-
ლოს, რითაც არის, მოუზოგებით,
შეუძენით ეს სიმდიდრე.

შემოთა დაგვიფაროს, რომ ჩვენს
ხალხსაც ამ გვარ გზაზე დადგომა, ამ
გვარის ღონის-ძიებით გამდიდრება
ერჩიათ. ახლანდელი სიღარიბე და
კეთილშობილობა ათასჯერ გვიჩვენე-
ნია ამ გვარად შეძენილ კეთილ-
დღეობასა.
მაგრამ ამათ, ამ გადმოხვეწილებს
აქეთ ერთი თვისება, რომლის წაბაძ-
ვა არც ჩვენ გავწყენს. ეს განლაგთ
ხსიათის სიმტკიცე, ენერგია და მომ-
ქირნობა, ყაირათი.
ჩვენი უბედურება ეს არის, რომ
ერთს რომელსამე საქმეს რომ შევუდ-
გებით, თუ იმ წამსვე მოვათავსეთ და
გავაკეთეთ, ხომ კარგი, თუ არა და
ბევრი თავის მტრევეა და შრომა არ

ერთი უანიშნავ ნიკოლოზ ბარა-
თაშვილზე.

(ბიოგრაფიის მასალა)
ძლიერს ერთი ჩვენი მწერლის სა-
ბიოგრაფიო მასალა წაიკითხეთ „დრო-
ების“ 206 ნომერში! იქამომდე მწერ-
ლების საბიოგრაფიო მასალა სრულიად
შემუშუაებელია, დრო მიდის და თან
მიაქვს ის მცირეოდენი ცნობა, რაც
შეგნება ამ საუკუნის პირველ დროის
მწერლებსა, მაგალითად ალექსანდ-
რე შავკავაძეს, პეტრე ლარაძეს, ბი-
ორგი მარისთავს, სოლომონ ლოდავეს
და სხვათა. ამისათვის ვგონებ—ფრად
საიამოვნო მოვლინებად უნდა მი-
გვიჩნდეს პატივცემულის პოსტანტინე
მამაცოვის ნაწერი მასალა ბარათაშვი-
ლის შესახებ.
ეს შემთხვევა კარგი მიზეზია ვინც

გვიყვარს, თავს ეანებებთ, ვტოვებთ
და ახლა სხვას ამ გვარადვე გულ-
ავარდილოდ შევუდგებით. საქმის კა-
ციები კი ასე არ იქცევიან: საქმეს
დაიწყებენ და თუ კი როგორმე მო-
ხერხდა ამ საქმის გარიგება, არაფერს
არ ზოგვენ, არც შრომას, არც დროს,
არც შეცადინებობას.

მეორე ჩვენი უბედურებაც კიდეც
ის არის, რომ მომჭირნობა, ყაირა-
თი, დამზოგობა არა გვაქვს. მანა ცო-
ტა და ცოტა ყოფილა ქართველებ-
ში მდიდარი და შეძლებული? მაგრამ
რა გამოვიდა? ახლანდელი მდიდარი
ქართველი თან-და-თან ღარიბდება,
თან-და-თან ვალში და ვახში ვარ-
დება და ძველი მდიდრები დიდი ხა-
ნია დაღარიბებულან. მიზეზი ამისი ის
განლაგთ, რომ ქართველს ანგარიშის,
დაზოგვის თავი არა აქვს: დღეს რომ
თუმანი აქვს ჯიბეში, ორ თუმანს
ხარჯავს სულ უბრალო, უნაყოფო
რანგდემ, და ხვალინდელ დღეზე, ვი-
თარცა ფრინველი ზეცისა, არასა ზრუ-
ნავს. სხვები კი პირ-იქით ისე ახერ-
ხებენ საქმეს, რომ, როცა თუმანი
აქეთ ჯიბეში, ნახევარს ხარჯვენ და
ნახევარსაც ან „შავი დლისათვის“
ინახვენ და ან სხვა საქმის დასაწყე-
ბად, სხვა მოგებისათვის გადასდებენ.

ამ ნაირად შრომაში გამტანობა,
ენერგია და შეძენილის რიგიანად შე-
ნახვა და მოხმარება—არის ორი ღო-
ნის-ძიება, რომელთაგან, სხვათა შო-
რის, ახლანდელი ქართველი თავის
სიღარიბიდან გამოსვლას, კეთილ-
დღეობას უნდა მოელოდეს.

და თუ ასე ბევრს ვლაპარაკობთ
ჩვენ ამ ნივთიერ ღონის-ძიებაზე, ამ
კეთილ-დღეობაზედ, იმიტომ ვლაპა-

რამ იცის, თუნდა ცოტაოდენი ანეგ-
ლოტიც იყოს, დაბეჭდოს სადმე.
ბატონის ძ. მამაცოვის ნაწერი ერთს
მიზეზს მაძლევს პატარა უნიშნვა გა-
უკეთო მისგან მოხსენებულსა, რომ-
ელიც შეგნება ბარათაშვილის გარ-
დაცვალების ქამსა.

მოხსენებულია წერილში, რომ
პოეტი გარდაიცვალა 1847 წელსა
აგვისტოს 21-სა,

მართი წერილი ვიცი ბარათაშვი-
ლის გულითადის შეგობრისა, რომე-
ლიც დასტირის პოეტის დაკარგვას. ეს
წიგნი დაწერილია თბილისში 1846
წელს 19 იანვარს. შიგ წიგნში არ
არის მოხსენებული—როდის, რომ-
ელს თვეში გადაიცვალა, მაგრამ ცხა-
ლია, რომ პოეტი ან ამ 1846 წლის
დასაწყისში უნდა გადაცელილიყო, ან
1845 დამლევს.

რაკობთ, რომ ახლანდელს დროში, ამის თქმა თითქმის შეუძლებელია...

ახალი ამბები.

ამ დღეებში ჩვენს ქალაქში საიდ-გამდაც განდა ერთი ვილაკ მკითხვეი ქალი...

ჩვენ ვნახეთ რამდენიმე პარი, რომელიც ამ დროს აწარმოებდა...

ჩვენ გვითხრეს, რომ ჩამოსვლისას-თანვე ამ მკითხვეს ოთხასი მეტი მუშტარი...

სასურველია, რომ უფრო ნამდვი-ლი ცნობა გვექონდეს...

პირთი სამწუხარო შემთხვევა.

ჩვენს საქართველოში ერთი სანა-ქებო ჩვეულებათაგანი იყო სტუმრის მოყვარება...

ბასაკვირველად მიგვიჩნია, რომ ასე აშკარად ეწეოდეს ადამიანი ამისთანა მატყუარა ხელობას...

ამბობენ, რომ ქვა-გუნდის მწარ-მოებლებს ზემო-მერეთში დროებით შეუჩერებიათ მუშაობა...

ბათონიდან იწერებინან, რომ იქაურს ახლად გახსნილს სამ-კლასიან სასწავ-ლებელში ამ ქმად ოც-და-ათ ყმაწვი-ლაშდინ დაიარებაო.

ჩვენ მივიღეთ ამ დღეებში ობი-ლისის პატივცემულის ექიმის სოლო-მონ ამირთვისაგან გამოცემული რუ-სული წიგნი „Замѣтки объ ощуще-ніяхъ и страстяхъ“ („შენიშვნები შეხებებთა და ენებებზედ“).

ეს წიგნი ისე კარგად არის შედ-გენილი, ისე ცხოველად დაწერილი, რომ ყველა გაიგებს და ყველა, ვინც კი წაიკითხავს...

გამოცემა გვარიანია, არც ფასია ძვირი—ეგზემპლარი 1 მანეთად იყი-დება.

მეთაისიდან გვეწერენ, რომ არც სხვა ქუჩებშია მაინც-და-მაინც კარგი ჩვენის ქალაქისაო, მაგრამ ის ქუჩა კი, რომელიც ახალ (წითელ) ხილიდან ძველ ჯაჭვის ხილამდინ მიდის ფერ-მისაკენ...

პორრესპონდენტი ქალაქის მამ-გეობის უფროსს მიაქცევს ამ გა-რემოებებზედ...

ზედ ყურება. ღიან, აქ განლაგან ხალ-ხი, რომელნიც უმიზეზოდ, ისე მარ-ტო დროს გასატარებლად აგიტესთ ჩხუბს და, თუ თავის კბილისა შენგ-დით, კიდევ გაგებტყავს ლაზთიანად და ხმასაც ვერაინ ვასცემს იმათ.

აქ იყო ისეთი მაგალითები, რომ ცხენიანმა კაცმა მათრახით ტყავი გააძრო საპატო ქალებს; აქ ყოფილა მაგალითები, რომ ბულგარზედ არამც თუ ერთი ერთმანეთისათვის ცხვირ-პირი ჩაუმტვრევიათ, იარაღითაც-კი და დაუჩხვიათ; აქ ისეთი მაგალითე-ბიც ყოფილა, რომ მძინარე ხალხს სახლში შესცვივნიან შუა ღამისას, იქ მდგმურები მიუმკვდარებიათ და ეს სულ რისთვის?... იმისთვის რომ უსაქმურს ხალხს დრო გაეტარებინა. ბიჭებისა და იზვონიკების ცეკვას ხომ ანგარიში აღარა აქვს.

ძიხიყიდამ შემდეგი შენიშვნა მივი-ღეთ: „წარსულს კვირაში სიღნაღის მაზ-რაში სოფ. ჯუგანს გახლით და ერთი ახირებული სცენა ვნახე.

„ხსენებულს სოფელში ჩამობრ-ძანდენ ბატ. სიღნაღის მაზრის პრის-ტავი და ექიმი. ბატ. პრისტავმა უბრძა-ნა მამასახლისს, მოაგროვე რაც ამ სოფელში ძველი და ახალი ტყავი იყოსო და წარმოგიდგინე აქაო. რა-საკვირველია, რომ მამასახლისი მათს ბრძანებას ვერ ვადავიდოდა და წავი-და მოსაგროვებლად ტყავებისა. მოა-გროვა კიდევ და წარუდგინა მათ პა-ტრონებითა.

„პატრონებს ეგ ვანკარგულეობა არ მოეწონათ და დაიწყეს ტირილი, რომ დიდი უბედურება იქნება ეგ ჩვენ-თვისო, მთელი ზამთარი ფეხშიშველი უნდა ვიაროთო, თუ რომ ეგ ტყა-ვები წაიღეთო. მაგრამ პრისტავმა გა-მოუცხადათ, რომ ჩვენ ტყავებს არ წავიღებთო, მხოლოდ უნდა დაეწვა-თო ამიტომ, რომ აქ ამას წინეთ ყო-ფილა ჭირი პირუტყვისაო და სხვებ-საც გადაედებათო. ამისათვის უმეტე-სად გაჯავრდენ იქაური გლეხები და დაიწყეს თხოვნა, რომ არ დაეწვათ ტყავები.

„ბატონო, რისთვის უნდა დას-წოთა, როდესაც ხორცი ცოლ-შვილი დავსუქეთო და არა დამართ-ნიათ-რაო და ტყავმა რა უნდა გვიქ-ნასო!

„მაგრამ ამას არ მიაქციეს ყურად-ღება, მოუკიდეს ცეცხლი და სულ ერთიანათ დასწვეს ტყავები.“

ჩვენ გვთხოვენ გამოცხადოთ, რომ ამ დღეებში იცვალა ბინა წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადო-ების კანცელარია; იგი გადატანილი იქმნა მეორე ნაგორის ქუჩაზედ, № 9 შარუხოვის სახლებში, ზემო სართულში.

უცხოეთი

შვეიცარიის გაზეთების სიტყვით, თავიანთი სხლომები სო-

მოგესხნებათ, რომ ამ დღეებში აქ მოვიდნენ არამც თუ მარტო უბ-რალო პატივის-ცემის ღირსნი, რო-გორც სტუმრები, არამედ ღირსნი, რომლებიც ქვეყანას დაუმტკიცებენ, რომ ძველსაც ოდესმე ყოფილა რამე და ჰქონია თავის წარსული, ის წარსული, რომელსაც ზოგიერთნი ისე ამცირებენ თავისის უმეცრებით. ეს განხილენ არხეოლოგიის საზო-გადოება.

მეთაისს არ უნდოდა სხვა ქალა-ქების ჩამორჩენა და ამისათვის ვაგ-ზალშივე დახვდა მუზიკით და ჩირალ-დნით, გაუმართა სატანციო სადამო, სადილი და სხვა და სხვ. მაგრამ ეს ყველა სხვა ქალაქებსაც შეეძლო, მეთაისს-კი უნდოდა უეჭველად გამოე-ჩინა ისეთი რითიმე თავი, რომელიც

ციალისტებს მშვიდობადად მიჰყავთ. სხვა-და-სხვა დღეებში შექვე-ამ სხლომებზე ანგარიში მართი ქვეყნის სოციალისტთა მდგომარეობაზედ. ზო-გიერთ წევრთა მოთხოვნით, რომ სხლომების ზალა წითლად იყოს მორ-თული, არ დააკმაყოფილა გამგეობამ სხლომებისა. აგრეთვე უარ-ჰყო ერთი წევრის, რეკოუს წინადადება რევი-ლიუციურ ჯარის შედგენაზედ. მუ-შებისადმი მანიფესტის გამოცემა შემდეგისათვის გადიდდა. მა ბოლოს დაადგინეს დასკვნა, რომლის დედა აზრია: „რადგანაც განქრნენ დრონი ოცნებისანი და თანამედროე სო-ციალისტებთ სჯერათ, რომ მიუცი-ლებლად საჭიროა პოლიტიკურად და ისტორიულად მომზადება და ნამდვი-ლად გამოხატვა მათი მოქმედებისა, ამიტომაც უმძალობელი მიზანი ამათ-თვის იქნება შემდეგი: 1) ფიზიკუ-რი და გონებითი განათლება პირთა საზოგადოების ხარჯით; 2) საზოგა-დოებისთვის მინიჭება მოქმედებისა და-სხვა-და-სხვა ცნობების გავრცელებ-ის უფლებისა; 3) სამართლიანი და-საჩუქრება მუშა ხალხთა მათის შრო-მისათვის; 4) რადგანაც საზოგადო მანიფესტის გამოცემისათვის მუშების წრეებთ შორის თანხმობა არის საჭი-რო, ამიტომაც მომავლისთვის კრება, რომელიც მოწვეული იქნება საფრან-გეთის მუშებისაგან და რომელზედაც მუშებიც დაესწრებიან, განიხილავს ამ საგანს. პოლშის დღეებგატებთა შო-რის, რომელთაგან გალიციელები ითხოვენენ, რომ სოციალურ კითხვას ნაციონალური აგიტაციაც მივაკედ-ლოთო, უკმაყოფილება მოხდა და კონგრესმაც მიუგო ამაზედ, რომ მუ-შების განთავისუფლებისათვის ბრძო-ლა არის ბრძოლა კლასებთა შუა და არა ნაციონალური.

პასუხის პასუხი ბ. ალექსანდრე მალარსკის.

„დროების“ № 195-ის ნახევარ გვერდი სულ თქვენ კორრესპონ-დენციას მონდობია: პასუხი ჩემდამო მომართული ძალიან გაგიჭრედებით;

სხვა ქალაქებს ვერ შესძლებოდა. ამისა-თვის, სხვა და სხვა ჩერქეზული იარა-ღის და ჩაცმის გამომგონმა, გამოი-გონა ისეთი სტუმრის დახვედრა, რომელიც სამუდამოთ დახსომებოდათ საპატო სტუმრებს. ადგა ეს განთქმუ-ლი ბერუჩაშელი და ლაზთიანად მიაშტვრია ერთი იმთაგანი!.. მა მართლათაც რა რიგი დახვედრა უნდა მოეგონა, რომ ასე დახსომებოდათ სტუმრებს!

სცემა, გათავდა და საქმემ ჩაიპრა; ვითომც არაფერი. მე არ ვამბობ: რატომ აღმინისტრაციამ არ მიიღო რომელიმე განკარგულება, მაგრამ, საზოგადოება, საზოგადოება მაკვირ-ვებს მე!.. წარმოიდგინეთ, რომ ბერუჩაშელი სცემს, ჯერ მთელი საქართველოს და შემდეგ იმერეთის სტუმრებს და საზოგა-

მკვერ-მეტყველობა და გულის ხმა მეტად კარგი გქონათ, და თუ დადგებით სწორ გზას, დასწერთ ნამდვილს გარემოებას, იქონიებთ სახეში, რომ ჭეშმარიტების შეცვლით ანებთ მკეთხელის სმენას, პატიოსანს პუბლიცისტის სახელს დაიმსახურებთ.

თვენ გარდასულხაროთ მთავარ აზრს ჩვენის ლაპარაკისას და ჩასციებინართ ჩემს „დღელო პროიზვოდიტლობას,“ — თქვენი ნებაა, მაგრამ მე კი ეს დღელო პროიზვოდიტლობა, თქვენი იცით, მაღალ ხარისხად არ მიმაჩნია.

მე და თქვენ ვგონებ, საკმაოდ ვიცნობთ ერთმანეთს, — როგორათა ცხვირი სხვა ჩვენ ორთავეს გვიცნობენ, — და ნუ გეწყინებათ თუ ყურს არ უგდებ იმ დაცინვას, რაც პირადათ მე შემეხება და მხოლოდ მიემართამ უმთავრეს ჩვენს საგანს.

ჩემი პასუხი გამოიწვია თქვენი კორრესპონდენციის იმ უმთავრესმა სიცრუემ, რომ თქვენ ამბობდით:

„ხილისთავის მამასახლისი უკანონოდ დასჯა გარის მანქანის უფროსმა შვიდი დღით სატუსაღოში ჩამწყდევით და ამის გამო მამასახლისის ცხელს მუცელი გაუფუფლდა.“

ამ თქვენი განცხადებები შეცდომის გასწორება საჭიროდ დაინახეთ და გაცნობეთ, რომ „მამასახლისი დასაჯა სამის დღით და არა შვიდის დღით და იმის ცოლს „მუცლის გასუფლდა“ სიზმარშიც არ უნახავს-თქო.“ მე არ მიკვირს თქვენგან, რომ თქვენს პასუხში გვერდი აგვიტყვიათ ამ შეცდომისათვის და სრულებით გაჩუმებულხართ; ეს სიცრუე მით უფრო არ გებატებათ, რომ თქვენ და მამასახლისი ერთსა და იმავე დროს, ერთს ოთახში ემწყვდიეთ სატუსაღოში, და ნუ თუ სამი დღე შვიდ დღით გეჩვენათ.

მე მამტყუნებთ იმაში, რომ ათი ყვეარ-ხარინი ურემი, ოც უღელ ხარინად მგონია. რომ თვითონ მამასახლისისათვის გეკითხათ, ის ავიხსნიდათ, რომ ერთი ყვეარ-ხარინი ურემი უდრის ორს ურემს უღელ-ხარინს, რადგანაც უღელანზე დაწესებულია დაედოს სიმძიმე ოცდა ხუთი

ლოებაში იპოვებინ ისეთნი, რომელნიც ექიმებთან ბერუჩაშვილს და ამართლებენ იმის მოქმედებას!

ისინი ამბობენ: — „რა საკვირველია, რომ ეცემოს? ძალაქიდგან ვინც-კი კინტო-მინტო იყო, ყველას უყვინდია პრხელოოგიური საზოგადოების ნიშნები, მოსულა აქ და მართლა თავის თავი რადმე მიჩნიათ.“

ჭერ ყველაზედ უწინ, ვარწმუნებ ბერუჩაშვილის მოსარჩლეობა, რომ ნაცემი კინტო არ ყოფილა და არც ეკუთვნის ქალაქის და ძველას მცხოვრებს და მათა სადამე ვგ სიტყვები არ ეწყობა ამ შემთხვევას.

მემრე მოვხსენებ, რომ მართლა კინტოც იყო, მაინც იმათი სტრმაზი იყო და სენინდისიც, ზღილობაც და ადგილობრივი, ძველადგანვე შემოღებული, ჩვეულებაც მოითხოვს სტუმ-

ფუთი და ყვერიანზედ ორმოც-დაათი ფუთი; აგრეთვე უღელ კამჩიანი ურემი ითვლება ყვეარ-ხარინათ.

ხილისთავის მამასახლისს მიეწერა სასამართლოდგან ბრძანება წარმოედგინა სამს მკათათვეს ათი ურემი ყვეარ-ხარინი, პოლკის ბარგის წასაღებათ; სამის მკითათვის მაგიერად მამასახლისმა წარმოადგინა ოთხს მკათათვეს შუადლისას ოთხი და საღამოს სამი, სულ შვიდი ურემი უღელ ხარინი, მაშინ როდესაც იმას უნდა წარმოედგინა ათი ყვეარ ხარინი. ამის გამოისობით მამასახლისის მეორე ბრძანება მიუვიდა წარმოედგინა თექვსმეტი ურემი უღელ ხარინი*); აქედგან სიანს, რომ ეს ბრძანება დაწერილია მაშინ, როდესაც მამასახლისისაგან გამოვიდა მხოლოდ ოთხი ურემი.

ჰკითხეთ ხილისთავის მამასახლისს: თექვსმეტი უღელ ხარინის ურემის მაგიერად, მაგას რომ წარმოედგინა რვა ურემი ყვეარ ხარინი, ჩათვლებოდა თუ არა თექვსმეტი ურემად? — ეს ასეა, ძველადგანვე დადებულია ეს წესი, და ამ ნაირად ცნობილნი არიან, როგორც ხილისთავისა, აგრეთვე სხვა მამასახლისები ბორის უფლისა; მეურმეებს გზის ხარჯი ეძლევათ უღელ ხარინს სამი და ყვეარ ხარინს ექვსი კაპეიკა ვერსზედ.

ხილისთავის მამასახლისი დასაჯა, განგიმეორებთ, აი რისთვის: 1) ნაცვლად ათის ურემის ყვეარ ხარინისა, წარმოადგინა შვიდი უღელ ხარინი, ისიც დანიშნულს დროს არა; 2) სრულებით ყური არ უგდო და არ შეასრულა მეორედ გაგზავნილი ბრძანება, რის გამო პოლკი მთელი დღე შეჩერდა და დაიძრა მაშინ, როდესაც ადელეგებულ ლიხვში დიდის გაჭირ-

*) სოკოეკთ სოფლებში იმდენათ ვაცრას ურემები იცინ, რომ ოცს ფუთ-ზედ მეტ სიმძიმეს ვერ დაიკუს და ამ ნაირ ურემებში შეაბეს უღელ ხარინ. აქედგან წარმოსდგა ჩვეულება ბრძანების: „წარმოადგინე ამდენი ყვეარ ხარინი ურემი, ანუ ამდენი (ერთი-ორად) უღელ ხარინი.“ აეტ.

რისთვის რაოდენსამე დათმობას. ბანაკინტო რომ ვიყო, იმისათვის ყველას ნება უნდა ჰქონდეს, შუა ქალაქში დაეჭიროს და ტყავი გაეძროს?

არა, ბატონებო, ცუდი, სასიარცხელიო საბუთებია ევა და არც ეკადრება თქვენს რაინდულს გაქვაცობას.

ამ საქმეზედ ათას რიგად ლაპარაკობდენ და ნამდვილად აი როგორ იყო:

იმ დღეს, რა დღესაც მელათში უნდა წასულიყვენ სხვათა შორის ერთს, სხვა ქვეყნებიდან მოსულს, არხელოოგიურ კრების წევრთაგანს, რომლის გვარსაც აქ არ ვაცხადებ, რადგანაც თითონაცა მაღავეს თავის გვარს, ექირაენა ცხენი.

ის ცხენი მიება გარეთ, სასტუმ-

ვებით გამოვიდა ტინისილიდგან შვიდი ურემი ბედაურ კამჩეებით შემბულები; 3) სიცრუისათვის — „ხილისთაველებმა გზას ვერ მოაგნესო“, მაშინ როდესაც თვითონ ხილისთავიდგან არც ერთი ურემი არ გამოსულა და ის შვიდი ურემიც, რომელიც ხილისთავის მამასახლისმა წარმოადგინა, სულ ბორიჯერსლებს იყვნენ; — ჰკითხეთ ბორიჯერსლებს, ტინისიდელებს და თუ გნებავთ, იმ ორმოც-დაათ სხვა მეურმეებს, რომლებმაც პოლკის ბარგი წაიღეს და ისინი გეტყვიან, რომ იმათ შორის ხილისთავიდგან ერთი ურემიც არა ყოფილა.

თუ მამასახლისი ღირსი არ იყო დასჯისა, ავიხსენით, ბ. მაღარსკი, რა მტრობა აქვს მაზრის უფროსს ხილისთავის მამასახლისთან? თუ მტრობა, ნუ თუ მეტს სასჯელს ვერ მიყენებდა? თუ იმას იტყვიან, რომ ეს მამასახლისი მე დავაბეზღე და მაზრის უფროსს ცუდად ჩავაგონე იმისი მოქმედება, მერწმუნეთ შესცდებით, ამიტომ რომ ხილისთავის მამასახლისთან არავითარი დამოკიდებულობა არა მაქვს, მე იმისი მტერი არა ვარ და არც ვიკადრებ იმის მტრობას.

ზადვიდეთ. „არა-მკითხე-მიამბეობაზედ“.

თქვენი პირველი კორრესპონდენცია შეეხებოდა რამდონათაც ბორის მაზრის უფროსს, უმეტესათ მე, რადგან მე განვაგებ ურემების გამოწვევას და ეს იყო მიზეზი, რომ თქვენც სიცრუე გამოვამკარავე და არა თუ მქონია სახეში, როგორც თქვენ ფიქრობთ, ჩემი უფროსის მიფერება, რომელსაც ის, თქვენც იცით, არ ისაჭიროებს არც ჩემგან და არც თქვენგან.

ძიდვე ერთს მართალს დავძენ ამ ჩემს პასუხს-პასუხს:

შეზღის სასამართლომ მოიყვანა აღსრულებაში სასამართლოს გარდაწყვეტილობა და თქვენ ბრძანდებოდით დეტუსადებული ბორის საპრობილეში რამოდენიმე თვით. აქედგან მკითხველი დაინახეს, რომ თქვენ არაფრად გეპიტნავებათ ყოველგვარი

როს კარებზედ. სანამ ოთახიდგან გამოვიდოდა, ცხენი გამქრალიყო. აქეთ მივარდა, იქით მიხდა ეს უცხო ქვეყნის კაცი, მაგრამ ცხენი ვეღარსად იპოვნა. მაშინ იმან გადაწყვიტა, რომ ცხენი დაიკარგა და კითხულობდა რამდენის გადახდა მოუწოდებოდა. ღიჭარა ფაიტონი და იმით გაემგზავრა ბელათში.

როდესაც უკან დაბრუნდა, წარმოადგინეთ იმისი გაკვირვება, რომ იმისაგან ნაქირავებ ცხენს ბერუჩაშვილის ღუქნის წინ ვილაცა ბატარა ბიჭი ატარებს. იმან დააყენა ფაიტონი, ბიჭს ჰკითხავა: — ცხენი ვინ მისცა და ბიჭიც უპასუხებს ხაზაინმაო.

— სად არის შენი ხაზაინი? — ღუქანში. შედის ღუქანში არხელოოგი და

ადმინისტრაცია და სასამართლოც ზედ, და სწერო, რაც მოგაღებებთ ენაზედ..

ქ. გორი, 1 ოკტომბრს. 1881 წელს.

თვილისის სამაშრნალო

ვაკთმეოფები მიიღებინ დიდის რვა სხათიდად თორმეტ სხათამდის.

ოტ შახათს. გარჯლევიჩი და ლისიცივი — შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი — ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვაკთმეოფობისა; ბასავეი ძარღვების სისუსტის და შინაგან ვაკთმეოფობისა.

სამ შახათს. მინკევიჩი — სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ლისიცივი — შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში — სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი — ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვაკთმეოფობისა; ბასავეი და დანიელ-ბეგოვი — ძარღვების სისუსტის და შინაგან ვაკთმეოფობისა.

ოტ შახათს. ლისიცივი და მიჩაინსკი შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში — სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი — ბუბიაზის ქალების და ყმაწვილების ვაკთმეოფობისა; ბასავეი — ძარღვების სისუსტის ვაკთმეოფობისა.

ხუთ შახათს. ლისიცივი — შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში — სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი — ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვაკთმეოფობისა; ბასავეი — ძარღვების ვაკთმეოფობისა.

შახათს კეკეს. მინკევიჩი — სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ლისიცივი, მიჩაინსკი და დანიელ-ბეგოვი — შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში — სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი — ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვაკთმეოფობისა; ბასავეი — ძარღვების სისუსტის ვაკთმეოფობისა.

შახათს. ლისიცივი — შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში — სიფილისტიკურ-

ჰკითხავს ბერუჩაშვილს, თუ ცხენი რათ წაიყვანა?

ამ კითხვისათვის, ბერუჩაშვილი ცემას დაუწყებს, არხელოოგი გაიქცევა, ცხენი იქ დარჩება.

ნაცემი დამალავს თავის გვარს, ბერუჩაშვილს დაიბარებენ მეორედ დღეს პოლიციაში და საქმე გათავდება ამითი; სტუმრები წაელენ, ბერუჩაშვილს ჩვენებს ჩამოართმევენ და თავს დაანებებენ.

აი რა სამუდამოდ დასახსომებლად დაუხვდა მუთათისის ერთი მცხოვრებთაგანი იმ სტუმრებს, რომლებსთვისაც მთელი ქალაქი შეიძრა. ტყუილი ნათქვამი არ არის: „ერთა გასერილი .... ორმოცს სხვას გასვრისო“.

ს. ძახსუბარძი.

რე და სირგული ავათფობისა;
ბასუტავი — ბუბიანისა, ქალების და ვაჭ-

ბანსახლავანი

ინგლისის მაღალიაზი ახლად მი-
ღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი

უჩიი რიხი

თვალის ტივილის ავათფობისა;
რომელიც სუთი თვის განმავლ-

მიიღებს ავათფობის დიდს 9 სა-
თადამ 10-მდინ მუდამ დღე.

ადრესი ადრინდელი; არსენალის
ჭუხა. სახლი № 17.

სამკურნალოში ღარიბებს უფასოდ
მიიღებს. (5—2)

ქ. ქუთაისში

ახლათ გაღებულია ინანე ნიკო-
ლაძის მემკვიდრეების მალახიაში

ნაფიცვი ვეჯილი

ალექსანდრე მირიანის-მა

ჭყონია

ქ. ქუთაისში

მიიღებს სამოქალაქო საქმეებს
საწარმოებლად ეველა სასა-

ჩაის მცოდნე ჰირმა და მსურ-
ველმა უნდა იყიდოს ჩაი, პირ-
ველი მოკრეფილისა ინგლისის

თბილისის სასულიერო
სემინარიაში

იხსნება საკვირთა წიგნითსა
სასწავ-
ლებული აკოლა. სასწავლიან სემინარიის

სწავლა მუქთად იქნება, შუადღიდან
მერე საათის ნასკვამდინ.

შვირდების წლავანობას ყურადღებას
აქ მიუქცევენ. (3—2)

ანგარიშის აღმოჩენა

იავონ კასუძის და კამპ. სავაჭრო სახლისა

1 ღვინობისთვის 1881 წ.

Table with columns: დები, მან., კ., კრალიტი, მან., კ. containing financial data for 1881.

ლონდონის მაღალიაზი გომერტიულო
ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაი-

აუქციონი

17 და 24 თებერვლს 1881

წ. კავკასიის აქეთა-მხრის პრი-
კანში აუქციონით გაისყიდება

ინგლისის მაღალიაზი

არწრუნის ვაჭარებისა
(Maison de confiance)
ქედარეთ ჩუნი ჩაი ჩაის ვეველან

ინგლისის მაღალიაზი
თარა პრეზენტი
ფარმა

ამგერებს თმათ და ადრინდელ ფერს
ამღვეს, ფასი ერთი შუშისა 2 მან.,

ისყიდება

25% ნაკლებ მინამ სხვა ალავას
ჩაი, ვაკო, შველიადი, ბისვიტი, მუ-

ისყიდება

ბეჭათუბანში კარგი რეტილისა და წი-
ფლის შეშა ნავეთ ჩამოტანით.